

ת"פ 8229/12/17 - מדינת ישראל נגד זיאד רישק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8229-12-17 מדינת ישראל נ' רישק
בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים פלילי
נגד
זיאד רישק
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד רבאח (סנ"צ)
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק.

מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם מתגורר בבית הוריו במחנה הפליטים שועפט, בצמידות לביתו של עסאם והבה (להלן - **עסאם**). שני הבתים ממוקמים בקצה כביש ללא מוצא המחבר ביניהם לבין הכביש הראשי. ביום 3.3.2017 בסמוך לשעה 10:00, הגיע עובד עם מכונת ניסור לבית הוריו של הנאשם, בכדי לחפור את הכביש, במטרה להתקין תעלת ביוב במקום. הנאשם ואחיו עמאד רשק (להלן - **עמאד**) עמדו במקום בכדי להשגיח על עבודות החפירה. עם תחילת העבודות, יצא עסאם מביתו יחד עם בניו, מוהנד ומחמד והבה (להלן - **מוהנד, מחמד**), בכדי לברר את פשר החפירות. במקום התפתח ויכוח בין בני משפחת והבה לבין הנאשם ואחיו עמאד בקשר לחוקיות מעשי החפירה, בטענה כי החפירות מתבצעות בחלקת האדמה השייכת למשפחת והבה. הויכוח בין הצדדים התלהט, ועמאד בעט ברגלו של מוהנד. בתגובה לכך התיז מוהנד גז פלפל לעבר עמאד באמצעות מיכל בו החזיק. או אז, נופף עמאד באקדח דמה שהוציא מכיס מעילו, בכוונה להפחיד ולהטיל אימה על הנוכחים במקום, לרבות עסאם ובניו. מיד בסמוך לכך חבט הנאשם באגרופיו בפניו של מוהנד והפילו לרצפה ובתגובה לכך ניסה מחמד להרחיק את הנאשם ממוהנד. מוהנד התרחק מהמקום ונכנס לביתו וכך גם הנאשם, אשר נכנס לביתו שלו. כדקה לאחר מכן יצא הנאשם מביתו כאשר הוא אחוז בידו בסכין. מספר דקות לאחר מכן נוסף הנאשם בסכין לעבר עסאם בצורה מאיימת.

תשובת הנאשם לאישום וטענותיו

תשובה לאישום - הנאשם מודה בכך שהתגלע ויכוח על רקע מחלוקת בנושא החפירה. אלא שהוא טוען שעסאם ובני משפחתו הגיעו למקום כשאחד מהם מצויד בגז פלפל, והדבר מעיד על כוונתם התוקפנית. עוד נטען, כי עסאם ובני משפחתו הפרו הבנות מוקדמות שהושגו בסיוע שכן, אבו יזן, מחמד נאסר סלאימה (להלן - **אבו יזן**) בנוגע לעבודות החפירה. הנאשם טוען, כי לא תקף את עסאם ובני משפחתו, וככל שמוהנד נפגע, היה זה כתוצאה מכך שמוהנד התיז ללא הצדקה את גז הפלפל, ובתגובה הנאשם הופתע ונופף בידיו לכל עבר מבלי כוונה לפגוע במי מהמעורבים. בהמשך, בשלב הסיכומים, הסכים הסניגור, כי הנאשם אכן תקף את מוהנד, אך הדגיש כי הדבר היה כתוצאה מריסוס הגז מצד מוהנד, כאשר יש לקבל את טענת ההגנה מן הצדק בהקשר זה (ר' לעיל) (פרו', עמ' 53, ש' 31-30). אשר להחזקת הסכין טוען הנאשם, כי אכן חזר לביתו ונטל חפץ מפלסטיק שאינו סכין, בו החזיק עת שב לזירת האירוע, והרים אותו כדי להרתיע את האחרים מפני תקיפתו.

הגנה מן הצדק מטעם של אכיפה בררנית - הנאשם טוען כי עומדת לו טענה מן הצדק, שכן מוהנד לא הועמד לדין, הגם שגם על-פי הסרטון וגם על-פי העדויות, מוהנד הצטייד מבעוד מועד בכלי תקיפה מסוג גז פלפל, ואף עשה בו שימוש שהביא להסלמת האירוע. הסניגור טוען, כי הודעותיו ועדותו של מוהנד לפני רצופות סתירות, ואין לתת בהן אמון, והדבר מחזק את טענתו בדבר היות מוהנד, הגורם המסלים של האירוע. לטענת הסניגור, לא הייתה הצדקה, בנסיבות העניין, שלא להעמיד את מוהנד לדין, ובכך מתקיימת אפליה פסולה ואכיפה בררנית נגד מרשו.

ברקע הדברים יצוין, כי אין מחלוקת כי עמאד, אחיו של הנאשם, הורשע בגין מעשיו באירוע זה.

שמיעת הראיות בתיק

בתיק זה התקיימו שלוש ישיבות לצורך שמיעת ראיות, במהלכן נשמעו העדים.

בדיון ביום 26.3.2019 נשמעו עדי התביעה עסאם ומוהנד; בדיון ביום 18.4.2019 נשמע עד התביעה האחרון, מחמד, ולאחריו העיד, במסגרת פרשת ההגנה, הנאשם בעצמו; ביום 10.7.2019 שמעתי את עד ההגנה אבו יזן.

אגב הדיונים, הוגש תיק מוצגים מוסכם, לרבות הודעות הנאשם ועימותים שנערכו עם עדי התביעה, וכן הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים לחבלות הנטענות של מוהנד. יודגש, כי "ראיית הזהב" בתיק זה, היא סרטון המתעד את האירוע כולו (סומן ת/3) שבו צפיתי, בהסכמת הצדדים, טרם תחילת שמיעת העדויות, בניסיון לעמוד על גדרי המחלוקת שבין הצדדים. ואכן, נעשה ניסיון משמעותי ליישב על הפערים שבין הצדדים, אך ניסיון זה לא הצליח, בסופו של דבר.

הסרטון

טרם אפרט את מסקנותיי, אבקש להפנות לסרטון. מדובר בסרטון אבטחה מביתם של בני משפחת והבה, שכנוי של הנאשם, כאשר המצלמה מכוונת לכניסת הבית, ובעיקר, למבואה שהיא דרך גישה עולָה ברוחב כ-10 מטרים. יצוין, כי כל האירוע תועד בסרטון זה, ולא עלתה שאלת קבילותו והוא הוגש בהסכמה. מדובר בסרטון שאורכו כשעה, המלמד על אירוע שהתרחש במספר שלבים, כפי שיפורטו להלן, תוך ציון הדקות, כפי שנצפו בנגן הסרט - אל הקטעים המודגשים אתייחס בהמשך:

00:00 הסרטון מתחיל בנוכחות הנאשם ועובד בדרך הגישה המשותפת יחד עם מכונת ניסור

11:20 עסאם יוצא מביתו בשעה שהחיתוך מסתיים בתחתית השביל

11:40 עסאם בודק מה נחתך ויוזם שיחה עם הנאשם

11:52 עסאם והנאשם לוחצים ידיים ומתחילים לדבר

12:03 השניים מסמנים זה לזה היכן צריך לעבור קו הגבול, כל אחד לפי דעתו

12:34 לפי שפת הגוף, בעיקר של הנאשם, רואים שהויכוח מתלהט

13:07 מוהנד יוצא מבית עסאם ויורד לעבר השניים

13:20 עמאד יוצא מבית הנאשם

13:38 עמאד עומד מימין לעסאם, הנאשם לפניו מול עסאם ובמרחק מאחורי הנאשם עומד מוהנד

13:48 מוהנד נוגע בידו של הנאשם ומשוחח עמו

13:55 עסאם מדבר גם עם עמאד ומפנה אליו מבטו

14:17 הארבעה יורדים מעט למטה, ורואים את הנאשם מסמן את מסלול החיתוך, לדעתו

14:39 עמאד מוותר ע"י החומה, עסאם עובר לצד ימין, הנאשם לשמאלו ומוהנד מאחוריו הנאשם

15:18 כעת עסאם מצד ימין, לידו (משמאל) הנאשם, אחריו עמאד ולפניהם (קרוב יותר למצלמה) מוהנד
כאשר רואים שהשיח הוא בין הנאשם, עמאד ועסאם

15:24 הנאשם מדבר עם ידיים ועמאד מתקרב לנאשם ולעבר עסאם, כשמוהנד מתקרב ונעמד בין הנאשם
לעמאד

15:28 מוהנד נוגע בזרועו השמאלית של הנאשם תוך כדי דיבור עמו והנאשם אכן פונה לעברו

**15:33 מוהנד דוחף הפעם בידו הימנית את הנאשם במגע בזרועו הימנית בכוח רב יותר באופן שניתן
לפרש תוקפני, והנאשם זז ימינה**

**15:35 מוהנד חוזר על אותו מגע והנאשם מתרחק ועושה בגופו תנועת ניעור כלפי מוהנד אך ממשיך
לשוחח עם עסאם**

15:54 לפי תנועות הגוף של הנאשם ועסאם השיח מסלים (תנועות נמרצות יותר ללא מגע). הנאשם מתקרב
לעסאם וכמעט נצמד אליו, מוהנד צועד פנימה ונעמד כמעט ביניהם, גבו מופנה בחלקו לנאשם, עמאד
עומד במרחק של לפחות מטר מהשלושה

15:57 עמאד מגיב להתקרבות מוהנד ומתקרב אליו, כשמוהנד מסתובב לעברו ומרחיקו עם יד ימין והם

ממשיכים לדבר ומתרחקים מעט זה מזה

16:05 המתלונן מימין, הנאשם, מוהנד ועמאד (סדר מימין לשמאל) -עמאד אומר דבר מה לעסאם וזה הולך לאחור ומסתובב למוכד השביל, כשהוא דוחה בתנועת ידו את דברי עמאד

16:09 עמאד נסוג שמאל לקרבת הגדר השמאלית ומתרחק כ-2 מ' מהשלושה, והנאשם ממשיך לדבר עם עסאם וכנראה נוגע בו ללא כוח ביד ימין

16:15 עסאם ומוהנד עומדים ונשענים על גדר ימנית, הנאשם לידם, עמאד במרחק כ-3 מ' משמאל

16:16 מוהנד הודף עם צד גופו השמאלי את הנאשם כדי להרחיקו מעסאם (מעין הטיית הגוף לעבר הנאשם)

16:18 מוהנד הודף בידו השמאלית את הנאשם בחוזקה וזה אכן מוסט שמאלה, ואז מתקרב עמאד מהצד השמאלי לאחר שהנאשם מאותת לו להתקרב (מסובב את ראשו שמאלה לכיוונו)

16:31 הנאשם ממשיך לשוחח עם עסאם, מוהנד מאחור, ועמאד עולה חזרה לביתו

16:43 ממשיך ויכוח כשעסאם שעון על החומה מימין, הנאשם משמאלו ומוהנד מאחוריו למעלה, למטה נמצא העובד

17:04 בעקבות הדברים עסאם מתקדם לאמצע השביל וכעת הנאשם עומד מאחוריו במרחק של כמטר ומוהנד עומד מאחורי הנאשם

17:08 הנאשם ועסאם בצד הגדר השמאלית, מהנד רחוק מצד ימין

17:23 הויכוח ממשיך כשהצדדים רחוקים זה מזה, מנסים לסמן את הקו המוסכם

17:57 עסאם עומד בחלק הנמוך של דרך הגישה, לפניו הנאשם ומאחורי הנאשם (קרוב למצלמה) מוהנד

18:01 הנאשם מתקרב למתלונן, מוהנד מאחוריו

18:05 עסאם זז ימינה

18:19 עמאד יוצא מבית הנאשם והולך לעבר החבורה

18:21 הנאשם מתרחק מעסאם בשפת גוף ממנה ניתן ללמוד על תסכול

18:51 ממשיך דיבור בין הנאשם למתלונן, שניהם עומדים זה מול זה והעובד, עמאד, מוהנד ונוסף עומדים בשורה (בסדר מימין לשמאל) לפנייהם (ביחס למצלמה)

19:10 עסאם הולך שמאלה לעבר גדר שמאל, מתרחק מהנאשם שממשיך לדבר אתו וללכת אחריו, מוהנד נעמד משמאל לעסאם

19:22 השניים מתקרבים ומדברים ואז עמאד נכנס ביניהם, משמאלו מוהנד ואדם נוסף

עמוד 4

19:28 הנאשם נסוג ואז חוזר בתנופה לעבר עסאם וממשיך לדבר אתו

19:50 הארבעה מדברים, ביניהם מוהנד

20:03 בעקבות דיבורים הדדיים רואים את עמאד מצד ימין דוחף באמצעות רגלו את מוהנד, פוגע בפלג גופו התחתון, והודף אותו שמאלה, ואדם שעומד ביניהם דוחף ביד את עמאד ימינה וכל החבורה מתפזרת מעט

20:07 מוהנד שולף דבר-מה מכיס עליון ומרסס לעבר עמאד, ובאותו זמן רואים את הנאשם מנסה להתקרב למוהנד אך עסאם הודף אותו ימינה

20:08 - 20:12 רואים את עמאד מתרחק ימינה בתנועת רתיעה, שולף דבר-מה מכיסו, מחזיק אותו ביד ימין בתנועת ירי באויר, והאחרים מגיבים ברתיעה כנראה לשמע קול ירי 20:12

20:14 עסאם הודף את עמאד ימינה וחוצץ בינו לבין האחרים

20:18 הנאשם מאגף את מחמד, מגיע משמאלו של מוהנד ונותן לו מכה בראש שמפילה אותו, בעוד מחמד מנסה להדוף את הנאשם

20:22 בצד ימין קם מוהנד, נוגע באיזור הפה בתנועה המעידה על כאב

20:30 עסאם ומחמד מנסים להרגיע את הנאשם ומאגפים אותו בעוד מוהנד עומד במרחק כ-4 מ' ממנו

21:05 מוהנד נכנס חזרה לביתו בעוד בסוף השביל נמצאים הנאשם, עמאד, עסאם ושלושה אנשים נוספים שמנסים להרגיע את הרוחות

21:36 הנאשם נסער על-פי תנועות גופו והוא חוזר בריצה לביתו

22:02 עסאם נכנס חזרה לביתו בליווי איש נוסף שמובילו לשם, עמאד עומד בקצה המרוחק של שביל הגישה

22:45 הנאשם יוצא עם חפץ ארוך וחד בידו הימנית, ויורד במרץ בדרך הגישה. ניתן להבין שהוא מורה לעובד לחזור להפעיל את מכונת החיתוך, במקום נוכח גם אחיו עמאד

23:22 הנאשם חוזר לכיוון הבית בעוד עמאד והעובד גוררים את המכונה במעלה בדרך הגישה

24:43 מתבצע ניסור ע"י העובד

24:58 עסאם יוצא שוב מביתו ויורד למטה מתקרב לעובד.

25:10 העובד על המכונה פונה אחורה לעבר הנאשם ועמאד, כנראה כדי לראות את תגובתם, בעוד רואים את השניים חוזרים ועולים בדרך לעבר עסאם

25:17 הנאשם נצמד לעסאם פנים אל פנים ומתעמת עמו, והם נוגעים זה בזה בידיים באיזור הבטן

25:21 הנאשם שולף ביד שמאל מכיס אחורי ומעביר ליד ימין בתנועת החזקת חפץ בתנועה המכוונת לדקירה בפלג גוף נמוך - הנאשם מחזיק את היד בתנוחת של "לקיחת תנופה"

25:26 הנאשם נהדף ע"י אדם שלישי ימינה ומורחק מעסאם. הנאשם נראה מכסה את החפץ.

25:31 מחמד פונה חזרה למתלונן בעוד הנאשם הולך אחריו ומנופף ביד ימין בחפץ שרואים בבירור שהוא ארוך וחד

25:42 בינתיים עסאם משוחח עם מחמד ומסביר לו תוך שהוא מפנה תנועות ידיים לקרקע (כנראה לגבי מיקום הגבול בין שני הצדדים)

25:47 הנאשם מתקרב לאדם השלישי, אומר לו דבר מה תוך כדי כפיפה ומתרחק

26:00 הנאשם עומד במרחק כ-2 מ' מהנאשם ומפנה אליו דברים תוך תנועות ידיים המעידות על כעס בעודו אוחז בחפץ החד ביד ימין. כל אותו זמן ממשיך העובד לעבוד ללא התייחסות לחפץ ביד הנאשם

26:15 מגיעים אנשים נוספים ועולים לעבר הקבוצה כשהנאשם יורד לעברם

27:16 מתקיים סיג ושיח של הנאשם עם אדם הנמצא בתחילת השביל בעוד עסאם ושניים נוספים נמצאים באמצע השביל, והעובד ממשיך לרדת עם מכונת החיתוך

27:17 הנאשם שב וחוזר לעבר עסאם תוך דיבורים אליו ומתנהל שיח ביניהם בתיווך אדם הניצב ביניהם

27:36 הנאשם יורד חזרה לעבר העובד עם המכונה

29:04 הנאשם ועסאם שוב מדברים בנוכחות ארבעה נוספים

30:33 המשך השיח בנוכחות 3 נוספים

30:58 הנאשם שוב יורד לעבר הפועל

32:00 שוב מתחדש הויכוח בנוכחות 3 נוספים

34:03 הנאשם עולה בדרך הגישה, לוקח דלי ויורד חזרה

34:50 החבורה עולה יחד (הנאשם, המתלונן ו-3 נוספים) לעבר הכניסות שלהם

35:06 אנשי החבורה נצמדים למבואות הבתים ונראה, כי עסאם מנסה לסמן את קו האמצע של שביל הגישה

40:46 הדיבורים נמשכים כל העת, עסאם נשען כנראה על רכבו וממשיכים לשוחח בתיווך אדם שלישי

44:27 הצדדים חדלים מויכוח, הנאשם ואדם הנוסף יורדים בשביל הגישה, ועסאם פונה לביתו

01:03:08 הצדדים בתחתית השביל מצד שמאל ומתפתח ויכוח וגם דחיפות

01:03:21 הנאשם מתעמת עם אדם שלישי ונראה כי מתווכחים

01:03:29 מחמד עומד בתווך בין הנאשם למתלונן (מצד שמאל)

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים, צפיתי בסרטון וקראתי את המוצגים שהוגשו, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש מקום להרשיע את הנאשם במלוא המיוחס לו בכתב האישום, ככתבו וכלשונו. להלן אפרט את טעמי על-פי סדרם.

אשר לתקיפה

הנאשם הודה במעשה התקיפה, ולא טען באופן פוזיטיבי כי מדובר בהגנה עצמית, אלא בתגובה להתזת גז הפלפל מצד מוהנד. אלא שצפייה בסרטון מלמדת, כי הטחת האגרוף בפניו של מוהנד (דקה 20:18) אירעה מספר רב של שניות, יחסית, מרגע התזת גז הפלפל (דקה 20:07), ועל פניו לא ניתן לראות, כי הנאשם הגיב ברתיעה להתזת הגז בהסטה ראש או בתנועה חריגה (בניגוד לאחיו עמאד, שנרתע לאחור בדקה 20:08), ומשמעות הדבר היא, שלא סבל מהגז שהוזן לעבר אחיו ולא לעברו, כפי שגם עולה מהסרט.

הדבר סותר את גרסותיו המשתנות כי "איבד הכרה" (הודעה ת/4, ש' 8), "ישן 3 שעות" (הודעה ת/4, ש' 73) או "היה מעורפל" (הודעה ת/11א, ש' 68). על-פניו, בנסיבות המקרה, לא הייתה הצדקה לאותה תקיפה.

יש להוסיף את טענת הנאשם, **שאין לקבלה**, כי לא שמע את היריה מהחפץ שהחזיק אחיו עמאד ואף לא ראה את אחיו מחזיק נשק (הודעה ת/4, ש' 52-71) - טענה זו נסותרת מהסרטון עצמו, שבו רואים את הפעילים בו מורתעים מקול הירי (הסרט הוא ללא קול - מפנה לדקה 20:08 בסרטון), ומכל מקום, אינה הגיונית כלל ועיקר.

אשר לטענה כי מוהנד היה מחולל האלימות באירוע

הנאשם טען לכל אורך ההליך, כי מוהנד הגיע לזירה מצויד בגז פלפל, ומשמעות הדבר היא, כי התכוון לנקוט אלימות מבעוד מועד, ובכך תכנן, או לכל הפחות, לקח בחשבון את האפשרות כי הויכוח יגלוש לאלימות. על-כן, כך נטען, לא בכדי הסתיר מוהנד, עת נחקר באזהרה במשטרה, ועת העיד לפניי, את דבר השימוש בגז מדמיע, והסתבך באי-אמירת אמת ובאי-דיוקים. זאת ועוד, נגיעותי - עד כדי דחיפות - של מוהנד בנאשם, מהוות התגרות ותקיפה בפני עצמן.

אלא שצפייה חוזרת ונשנית בסרטון מלמדת, כי הגם שישנה הסלמה בנגיעותיו של מוהנד בנאשם, עד כדי הדיפתו של האחרון (לדוגמה: דקות 16:16; 16:18), כאשר נגיעות אלו לא הניבו תגובה מהנאשם, שהמשיך לדבר בלהט עם עסאם, הרי שהגורם שחולל את הדרדרות האירוע לאלימות ממש, היה דווקא אחיו של הנאשם, עמאד (לענין נגיעותיו של מוהנד בנאשם אתייחס להלן בהמשך). זה בעט בחוזקה בפלג גופו התחתון של מוהנד (דקה 20:03), כשתגובתו של מוהנד הייתה שליפת הגז המדמיע והתזתו לעבר עמאד ולא לעבר הנאשם, שאמנם היה בסמוך, אך במסלול הרסס (דקה 20:07). עובדה היא שעמאד נראה נסוג לאחור מהגז, ולא הנאשם (בניגוד לגרסותיו במשטרה ולפניי), ועל-כן

עמוד 7

המסקנה המסתברת היא, כי לא נפגע מריסוס הגז.

בסמוך לאחר מכן ניתן לראות את עמאד מתרחק ימינה בעקבות רסס הגז, שולף דבר-מה מכיסו, מחזיקו ביד ימין בתנועת ירי באויר, כשהאחרים מגיבים ברתיעה, כנראה למשמע קול הירי (דקה 20:12). אז עסאם הודף את עמאד ימינה וחוצץ בינו לבין האחרים (דקה 20:14) ולאחר מכן, בדקה 20:18, הנאשם מאגף אדם אחר, מגיע משמאלו של מוהנד ומכה אותו בראש, מכה שעוצמתה מפילה את מוהנד לקרקע, כשמיד לאחר מכן קם מוהנד כשהוא נוגע באיזור הפה בתנועה המעידה על כאב (דקה 20:22).

סדר דברים זה, העולה מהצפייה בסרטון, סותר חזיתית את טענות הנאשם בהודעותיו ובעדותו לפניי, כי נפגע מהגז, היה "מטושטש" (ת/4, ש' 37), או כי התגונן בתנועות לא מכוונות (פרו' עמ' 33, ש' 29-31).

תנועת ההכאה מצד הנאשם כלפי מוהנד מכוונת באופן מובהק כפי שניתן לראות בסרטון, וכפי שגם עולה מהעימות בין הנאשם למחמד (ת/6א):

"שאלה למוחמד: איך הוא תקף את מוהנד?
תשובה: נתן לו אגרוף לפניו ורצה לעוד לתקוף אותו אבל אני הפרדתי ולא נתתי לו לתקוף" (ש' 14-15).

מחמד העיד דברים דומים לפניי:

"זייד תקף את אחי ונתן לו בוקס בפנים שלו ואחי נפל" (עמ' 30, ש' 8-9).

מוהנד עצמו העיד, כי "זייד ועימאד הרביצו לי שניהם. הנאשם הוא שהיכה אותי בפנים" (עמ' 20, ש' 18). דברים דומים אמר בעימות עם הנאשם:

"אחי מחמד ניסה לתפוס את זייד כי זייד תקף אותי נתן לי אגוף לפרצוף והנה כאן יש לי כאבים והלכתי לטיפול רפואי" (ת/13, ש' 24-25).

סיכום ביניים

יוצא אפוא, כי הגם שמוהנד הצטייד מבעוד מועד בגז פלפל, הוא לא הראשון לנקוט אלימות בוטה בעת האירוע - היה זה עמאד שבעט במוהנד; בעקבות זאת הגיב מוהנד בריסוס הגז לעבר עמאד; בעקבות זאת הגיב עמאד בירי באויר, ובהמשך היכה הנאשם את מוהנד בפניו.

אשר לטענות בדבר חוסר אמינותו של מוהנד

נדמה כי אין מחלוקת, שמוהנד, שנחקר באזהרה, לא מסר גרסה מלאה במשטרה, ולא נידב מיוזמתו את דבר החזקתו

של מיכל הגז בעת האירוע. על כך השיב מוהנד בחקירתו הראשית לפניי, כי "אני חשבתי שמדובר בהגנה עצמית, לא שאלו אותי, ולכן לא אמרתי כל מה ששאלו אותי עניתי" (פרו' עמ' 21, ש' 8). אמנם, מדובר בתשובה דחוקה שיש בה להקרין על מהימנות העד, אלא שמכלול הראיות, ובעיקר - הסרטון - תומכים בגרסתו.

הסניגור טוען, כי מוהנד הגיע בכוונת מכוון לאירוע מצויד בגז פלפל, כדי להסלים את האירוע לכדי אלימות. אלא שבהקשר זה אמר מוהנד בעדותו לפניי, כי עשה כן בשל ניסיון קודם עם הנאשם ואחיו, ש"חמישה חודשים לפני האירוע" תקפו שכנים, שברו להם זגוגיות והרביצו להם, וכן על רקע רצונם של הנאשם ואחיו לחפור בשטח של משפחתו של מוהנד (פרו', עמ' 20, ש' 28-32).

הסניגור טוען כי מדובר בגרסה כבושה שלא בא זכרה במשטרה (פרו' עמ' 25, ש' 18-21).

אלא שגם אם מדובר בגרסה כבושה ובסתירות העולות בעדות, אין לכך רלבנטיות ככל שהדבר נוגע להשתלשלות הדברים העולה מן הסרטון, ובאשר למעשיו של עמאד, שכאמור דרדורו את הויכוח שהיה עד אז מילולי, לכדי אירוע אליים. לכן כאן לא מצאתי להידרש לטענת המאשימה בדבר התנגדות הסניגור לצרף את הודעותיו של מוהנד במשטרה.

אשר לנגיעותיו של מוהנד בנאשם וטענת ההגנה מן הצדק שהעלה הנאשם לאכיפה מפלה

נחזור לסרטון ברגעים הרלבנטיים:

בדקה 13:48 נוגע מוהנד בידו של הנאשם ומשוחח עמו.
בדקה 15:28 מוהנד נוגע בזרועו השמאלית של הנאשם תוך כדי דיבור עמו והנאשם אכן פונה לעברו
בדקה 15:33 מוהנד דוחף הפעם בידו הימנית את הנאשם במגע בזרועו הימנית והנאשם זז ימינה (יותר בכוח, ושלא על-מנת לדבר)
בדקה 15:35 מוהנד חוזר על אותו מגע והנאשם מתרחק ועושה בגופו תנועת ניעור כלפי מוהנד אך ממשיך לשוחח עם עסאם
בדקה 16:16 מוהנד הודף עם צד גופו השמאלי את הנאשם כדי להרחיקו מעסאם (מעין הטיית גוף לעבר הנאשם)
בדקה 16:18 מוהנד הודף בידו השמאלית את הנאשם בחוזקה וזה אכן מוסט שמאלה, ואז מתקרב עמאד מהצד השמאלי לאחר שהנאשם מאות לו להתקרב (מסובב את ראשו שמאלה לכיוונו של עמאד)

מוהנד עומת ע"י הסניגור אם אותן נגיעות בנאשם והוא השיב:

"ש. בדקה 15:25, בדקה 16:19 ו-16:15, רואים אותך שאתה מתקרב לזייד ודוחף אותו עם היד.
ת. זה לא נכון. מדגים טפיחת יעד על הכתף, הזהרתי אותו. זה אני עם הכובע.
ש. אתה מאשר שרואים שאתה נוגע בו 3 פעמים?
ת. כן, אני קורא לו והוא לא שומע, לא עונה, לא מגיב.
ש. אתה יכול להסכים אתי שהיה מגע פיזי לפני שזייד תקף אותך?
ת. אני אומר שהיה מגע touch." (פרו' עמ' 22, ש' 26-31).

תשובותיו של מוהנד מתיישבות עם התיאור שצינתי בסרטון, ככל שהדבר נוגע לנגיעות הראשונות - נגיעות אשר לא נענות בשיח מצד הנאשם כלפי מוהנד. אלא שבהמשך אכן אותן נגיעות הופכות לדחיפות של ממש, והדבר מהווה תקיפה. לטעמי, נגיעות אלו, יחד עם העובדה שמוהנד הצטייד מבעוד מועד בגז פלפל ואף השתמש בו בסופו של דבר, מלמדים על כך שמוהנד צפה את הרעה הממשמשת ובאה, ולא פעל כדי להפיג את המתח, לדוגמה, בהימנעות מלהגיע, אלא בכניסה לזירה בעודו מצויד בחפץ שיש לו ייעוד כוחני, הגם שמדובר בכלי הגנתי במהותו.

מכאן, יש ממש בטענות הסניגור לאיפה ואיפה ביחסה של המאשימה כלפי עמאד והנאשם מחד, אשר הועמדו לדין, לעומת יחסה אל מוהנד, שלא הועמד לדין, הגם שמחומר הראיות עולה לכאורה, כי ביצע עבירה של תקיפה. גם אם תיתכן הצדקה לטענת מוהנד להגנה עצמית, הרי שעצם הצטיידותו בגז הפלפל טרם האירוע, מעידה על כוונותיו שלא היו תמימות, כפי שניסה לצייר. משום כך, אני מוכן לקבל את טענות הסניגור בהקשר זה. אלא שבמכלול המעשים שבהם מצאתי להרשיע את הנאשם, לא סברתי שיש בכוחו של פגם זה, להביא לביטול כתב האישום נגד הנאשם, אך יש למסקנתי זו השלכה על שאלת העונש, בהמשך לבוא.

אשר לסכין

ראשית יוער, כי מהסרטון עצמו קשה להתרשם באופן חד-משמעי, או במידה הנדרשת במשפט פלילי, כי החפץ המוארך שהחזיק הנאשם הוא אכן סכין, וזאת בשל הזוית המרוחקת יחסית של המצלמה, מזירת ההתרחשויות. אלא שניתן לקבוע כי מדובר בחפץ מוארך, קשיח וחד.

שנית, למרות הערתי זו, הגעתי לכלל מסקנה כי אכן מדובר בסכין, וזאת מהטעמים הבאים:

א. עסאם העיד לפניי, כי לאחר הירי של עמאד, ממנו הופתע, שב לביתו, אלא שכעבור זמן מה, התברר לו, מחלון ביתו, כי הנאשם המשיך בעבודות ועל-כן שב וירד למטה:

"דיברתי עם העובד ואמרתי לו לא ראית מה היה והוא קפץ מלמטה ובא אלי הנאשם ואח שלו עמאד ושלף סכין ורצה לדקור אותי ככה (מדגים ביד ימין אחיזת חפץ והדיפתו ימינה) והיה אחד השכנים שתפס אותו בינינו ודחף אותו והמשיך עם תנועת הדיפה... הסכין ראיתי בערך 20-15 ס"מ, מדגים עם הידיים. מה שהדאיג אותי שהסכין לא תגיע אלי" (פרו' עמ' 11, ש' 7-3).

בחקירתו הנגדית שב ואמר:

"מה שאני זוכר במאה אחוז שהיה לו סכין ביד והוא רצה לדקור אותי והשכן עצר אותו והנאשם המשיך בתנועות של דקירה. לא זוכר איזה שכן" (עמ' 17, ש' 21-22).

ובהמשך אמר:

"כמו שאתה ראית גם אני ראיתי [מתייחס לסרטון שהוצג לו]. מה שחשוב היה באותו זמן שהסכין לא תגיע לגוף שלי. לא אכפת לי אורך, צבע" (שם, ש' 29-30).

עמוד 10

ב. דבריו של עסאם מתיישבים היטב עם העולה בסרטון:

22:45	הנאשם יוצא עם חפץ ארוך וחד בידו הימנית, ויורד במרץ בדרך הגישה. ניתן להבין שהוא מורה לעובד לחזור להפעיל את מכונת החיתוך, במקום נוכח גם אחיו עמאד
23:22	הנאשם חוזר לכיוון הבית בעוד עמאד והעובד גוררים את המכונה במעלה בדרך הגישה
24:43	מתבצע ניסור ע"י העובד
24:58	עסאם יוצא שוב מביתו ויורד למטה מתקרב לעובד.
25:10	העובד על המכונה פונה אחורה לעבר הנאשם ועמאד, כנראה כדי לראות את תגובתם, בעוד רואים את השניים חוזרים ועולים בדרך לעבר עסאם
25:17	הנאשם נצמד לעסאם פנים אל פנים ומתעמת עמו, והם נוגעים זה בזה בידיים באיזור הבטן
25:21	הנאשם שולף ביד שמאל מכיס אחורי ומעביר ליד ימין בתנועת החזקת חפץ בתנועה המכוונת לדקירה בפלג גוף נמוך - הנאשם מחזיק את היד בתנוחת של "לקיחת תנופה"
25:26	הנאשם נהדף ע"י אדם שלישי ימינה ומורחק מעסאם. הנאשם נראה מכסה את החפץ.
25:31	מחמד פונה חזרה למתלונן בעוד הנאשם הולך אחריו ומנופף ביד ימין בחפץ שרואים בבירור שהוא ארוך וחד.

אציין, כי גם אם סברתי בתחילה, כי לא ייתכן שמדובר בסכין, מכיוון שבסרטון נראה הנאשם ממשיך לנופף בחפץ ואף להצביע על קו החפירה בעזרת חפץ זה, מבלי שהדבר גורר תגובות רתיעה מהסובבים, הרי שבצפייה חוזרת בסרטון ניתן לראות בדקה 25:26, כי לאחר שהנאשם איים בחפץ על עסאם, מכסה הנאשם את החפץ עם כיסוי שמוחזק ביד שמאל, המולבש על החפץ המוחזק ביד ימין. אין בהמשך תנועות שלפי נוספות, והחפץ נותר בידו של הנאשם כשהוא מנופף בו, שלא בצורה מאיימת. לטעמי, ההסבר המסתבר לכך שהסובבים אינם מורתעים בשלב זה מנפנוף הנאשם בחפץ, נובע מהעובדה שהחפץ היה מכוסה, ועל-כן לא היווה איום.

ג. לראיות פוזיטיביות אלו, ניתן להוסיף, כחיזוק, את הסתירות בגרסותיו של הנאשם בהקשר זה.

בהודעתו ת/4 הכחיש מכל וכל כי החזיק סכין: "לא תפסתי שום סכין" (ש' 77); בהודעתו ת/6(א) הוא מעומת עם טענת מוהנד, כי ראה אותו מחזיק בסכין. בתגובה הוא אינו מאשר או מכחיש וטוען, כי "[מוהנד] לא אמר שהיה לי סכין באירוע, ומוהנד אמר שהוא ראה סכין ולאחר מכן הוא ראה את הסכין בסרטונים" (ש' 9-10). יצוין שבאותה גרסה, הנאשם מעומת עם הסרטון, בתחילה טוען כי אינו מזהה את עצמו (ש' 36), ובהמשך אומר: "אני מעריך שאני עם הפיג'מה הלבנה, לפי הליבוש זה אני" (ש' 46) - כך שהוא סותר עצמו גם בעניין זה, שלא לומר - מיתמם.

בגרסתו ת/11(א) מעומת הנאשם עם הסרטון:

"ש. כמו כן בסרטון שכבר הוצג לך אני רואה אותך מחזיק סכין, וזאת עובדה, למה אנסה מנסה לחמוק

מזה?

ת. זה סכין שלהם, זו סכין שנפלה מזה שהיה לו גז פלפל.

ש. למי היה גז פלפל בזירה?

ת. איך קוראים לו... לא הגדול, השני... מוהנד.

ש. למוהנד יש גז פלפל למה שיחזיק גם סכין?

ת. הייתה לו סכין בכיס" (ש' 18-23).

ובהמשך אותה הודעה:

"ש. את תגיד לי מה נכנסת לעשות בבית שלך ואני כבר אומר לך לא נכנסת לשטוף פנים, אלא לתכלית

בלתי ראויה אחרת, תגובתך?

ת. אתה נעול על זה שיצאתי עם סכין, זו סכין שנפלה מהם בזירה.

ש. מה עשית עם הסכין?

ת. זרקתי אותה בחלקת האדמה הסמוכה לגדר. אפילו עכשיו תלך תמצא את הסכין שם.

ש. כלומר תפסת את הסכין בזירה וזרקת אותה מיד?

ת. זו סכין שנפלה להם. אפילו לא נחשבת סכין. זה סכין של פורים" (ש' 37-43).

בעדותו לפני, אמר הנאשם כך:

"לשאלת ביהמ"ש:

בסרטון רואים אותך אחרי הסיפור הזה נכנס לבית אחרי 0 שניות יצאת עוד פעם.

ת. כשנכנסתי הייתי עצבני מהגז וזה איך עשו, לא הבנתי את הסיפור. בכניסה ליד המדרגות יש לי סכין

פלסטיק צעצוע. יצאתי החוצה ואמרתי לו אני לא קשור. אמרתי להם שזה הקו שסימנתם. אני גר

מאחורי הקו הזה שאף אחד לא יתקרב לקו שלי, אנחנו לא קשורים לעניין הזה בכלל. הרמתי את הסכין

באוויר וסימנתי באוויר עם הסכין לעבר הסימן שברצפה. עיסאם יצא עוד פעם, הפחדתי אותו, פתחתי את

הסכין הוצאתי מהנרתיק. אמרתי לו סיכמתי איתו שאף אחד לא יסגור לנו את הכניסה של הבית.

ש. בחקירה שלך [אמרתי] שמצאת את הסכין שנפל להם.

ת. ראיתי עוד סכין באירוע, משהו אחר לסכין הזאת" (פרו', עמ' 34, ש' 1-10).

עינינו הרואות - גרסותיו של הנאשם משתנות ומתפתחות ככל שמתקדמת החקירה. אין בהן כל היגיון והן אינן אמינות. על כן, יש בהן לחזק את עדותו של עסאם, ויש בהן להטות את הכף ביחס להבנת הנראה בסרטון - אם היה ספק שמדובר בסכין מצפיה בסרטון - הרי שספק זה מוסר לנוכח עדותו של עסאם ולנוכח הסתירות הגסות בגרסותיו של הנאשם. מעבר לכך, צודקת ב"כ המאשימה, כי לו אכן היה מדובר בסכין פלסטיק, הנאשם יכול היה להביאה כראיה, אך נמנע מלעשות כן, והדבר פועל לחובתו.

גם מסקנתי, כי מדובר בסכין שהיה לה כיסוי (נדן), אינה מחזקת את גרסותיו הסותרות של הנאשם, אלא מתיישבת עם מכלול הראיות עליהן הצבעתי.

ד. אשר לגרסותיו של מוהנד בעניין - לטענתו ראה את אירוע הסכין מחלון ביתו. אלא שגרסתו אינה אמינה בעיניי, וסביר יותר שראה את הסרטון, וביסס עדותו בחלק זה, על שראה בסרטון. בהקשר זה, מקובלת עלי טענת הסניגור. יחד עם זאת, כך או כך, די בשלוש הנקודות עליהן הצבעתי - עדות עסאם, הסרטון, והסתירות בגרסותיו של הנאשם - כדי לבסס את האישום בהקשר זה.

אשר לעבירת האיומים

נדמה, כי אך מובן, כי פועל יוצא מקביעותיי לגבי התנהגות הנאשם באירוע, הוא, כי התנהגותו מקימה עבירת איומים, שכן במכלול מעשיו התוקפניים איים על בני משפחת והבה. באופן מיוחד ניתן לציין את דבריו בעדותו לפניי:

"הרמתי את הסכין [כשהנאשם מתייחס לסכין פלסטיק "של פורים", לגרסתו] באוויר וסימנתי באוויר עם הסכין לעבר הסימן שברצפה. **עיסאם יצא עוד פעם, הפחדתי אותו, פתחתי את הסכין הוצאתי מהנרתיק.** אמרתי לו סיכמתי איתו שאף אחד לא יסגור לנו את הכניסה של הבית" (פרו', עמ' 34, ש' 2-6 - ההדגשה הוספה).

אך מובן כי דברים אלו מדברים בעד עצמם, ודי בהם לבסס הרשעה.

קיומו או היעדרו של הסכם עם השכן אבו יזן

הנאשם וסניגורו תלו יהבם על עדותו של אבו יזן בכל הנוגע לקיומו, או להיעדרו, של הסכם בינו לבין עסאם, בכל הנוגע למתן רשותו של עסאם להעביר את קו הביוב בשטחו. לא מצאתי כל רלבנטיות לקו הגנה זה או לעדותו של אבו יזן, ולא מצאתי כי יש בו כדי להשליך על מהימנות העדויות שמעתי, בהינתן הניתוח שפירטתי לעיל.

סוף דבר

לנוכח המכלול שתיארתי, אני מרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

אזכיר, כי קיבלתי את טענותיו של הנאשם ביחס להגנה מהצדק, ככל שהדבר נוגע לאפלייתו לרעה ביחס למוהנד, בשל אי העמדתו לדין של האחרון בגין תקיפה, אך לעובדה זו, יינתן משקל בשלב גזירת הדין והטלת העונש.

ניתנה היום, י"ב אלול התשע"ט, 12 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.